

Berne Kallenberg berättar

Hej Träskopostens läsare.

Jag prenumererar på er tidskrift, på grund av att jag är en gammal Långasjöbo, på Ekbacken i Råamåla är jag född och uppvuxen. Jag är 73 år gammal och har tagit en titt i backspegeln, låst upp minnesbanken som är en stor del av min resa genom livet....

En varm sommardag i början av juli 1944 var det dags för min mor att föda sitt femte barn - det var jag, det. Om jag var planerad har jag ingen aning om. Förmodligen inte. Det var ju tillräckligt många munnar att mätta redan. Det kan inte ha varit enkelt att räcka till för oss alla. Standarden var låg, med utedass och avsaknad av vatten inne. Vi var hänvisade till brunnen på gården. Mor min fick stå ute och byka tvätten, sommar som vinter. Om detta nu inte räckte, så var pengar en ständig bristvara. Far min jobbade på Steens snickerifabrik, dit han tog sig med motorcykel.

Mina tre första år i skolan fick jag åka skolbuss - det blev cirka 1,5 mil om dagen, för att hämta och lämna av alla ungarna på bygden. Från fjärde klass fick jag cykla till skolan, det var tufft. 1955 renoverades mitt föräldrahem av Martin på Vilan. Under tiden bodde vi i den utrymda verkstaden. Det var trångt, minst sagt. När vi återvände in i boningshuset, då hade det blivit ett badrum med varm och skön toasits, så uppskattat av oss alla. Det kom även varmt och kallt vatten ur kranarna - vilken lyx!

När jag blev stor nog, fick jag hjälpa till att kvista ved i Totamåla, för att få lite extra varmt i stugan. En gång föll det sig inte bättre än att jag högg mig i ena knät, så bror min fick cykla iväg med mig på pakethållaren till sköterskan i Långasjö, för att plåstras om. Jag minns inte om jag fick vara med fler gånger, troligen inte. På en del skollov åkte jag och hälsade på min syster och hennes kille i Flygsfors. De hade en boxer, som kände sig lite åsidosatt, när jag kom, så en dag tog han tag i min ena strumpa, medan den fortfarande satt på foten. Han käkade helt enkelt upp den! Han trodde väl att jag skulle åka hem, men tji fick han.

Vi hade inte många traditioner, men första metaredagen åkte hela familjen iväg för att pröva fiskelyckan i Andsjön och

Min far Sture på väg till Steens Snickerifabrik år ca 1950.

Skolstart 1951.

även hälsa på min mormor i Buskahult. Grannen Albert och jag satt ofta på vedbacken och filosoferade. En dag överraskade jag honom med egenhändigt hembakta kakor. Jag vet inte vad som gick snett, men Albert släppte väder flera dagar därefter - men andemeningen var god från min sida. Detta kommer mig osökt att tänka på, när min kompis godhjärtade mor bjöd mig på nybakade bullar, de var ingen höjdare. Jag tog ett bett, sen smög jag ner resten i fickan och slängde på vägen hem, men jag tackade artigt för fikaten, precis som sig bör.

Min far och mor Sture och Ester Kallenberg, Råamåla.

I sjätte klass fick jag för mig en dag, att gena över isen hem från skolan, men det bar sig inte bättre än att jag fick ett ofrivilligt dopp, för isen brast under mig. Lite ånglavakt hade jag nog, för jag hamnade rakt över en sten och kunde ta mig upp för egen maskin. Blöt och frusen fortsatte jag färden hemåt. Mina skolböcker blev blöta och kladdiga, för dagen till ära hade jag tagit hem mina vattenfärger, vilket vi inte fick, så böckerna hade alla tänkbara färger smetade på sidorna. Historieboken blev aldrig mer sig lik.

Min första moped som jag köpte vid 15 års ålder hos Gunnar Sjöblom i Kallamåla.

Ingen skolmat serverades under min skoltid. Vi fick ta egen matlåda med. Skolkök hade vi däremot. Fröken hette Alva och kom från Kvisingsö. Hon hade enbart ett gott öga till tjejerna, så för att få lite uppmärksamhet fick vi killar hitta på lite extra t ex att knåda degen ute på stentrappan - inget lämpligt ställe för en deg, tyckte fröken. Straffet blev att bära slubbaspinnen till Karl Elofssons gård, mer än en gång. Vi bjöd även av skolkökets knäckebröd till tacksamma ungar, som stod utanför och väntade.

Jag fick följa med syrran och hennes kille till Rörvattnet uppe i Östersund för att fiska, när jag var fjorton år. I sjunde klass började jag spika böcklinglådor hos Tage Klasson efter skolan, för att få ihop lite kosing. Jag sålde även Säningsmannen, pris 80 öre, själv fick jag 10 öre styck för de jag sålde. Jag plockade även kantareller till Karlsönernas - det blev också en slant. Jag hjälpte brorsan med att pumpa cykeln, när han var sen till fjällan - hans frisyra var ständigt bångstyrig. 50 öre inkasserade jag varje gång.

Jag konfirmerades när jag gick i sjunde klass. Om jag haft lite barnatro innan, så försvann den helt, när jag gick och läste för prästen. Jag hade kyrkoherde Jan Redin och han var sträng så det förslog.

E-signalist 709 Kallenberg på J-11 i Växjö 1964 beredd att försvara Svea Rike.

Jag och min fästmö(numera fru) i Skytteparken Långasjö 1962.

Vi var ålagda att gå i kyrkan varje söndag, men vi killar som spelade fotboll satte oss på läktaren och smög sen ut efter halva tiden, för att hinna till matchen. Följden blev en uppsträckning söndagen därpå.

Gick skogsvårdskurs efter sjuan i Yxnäs. Mitt första riktiga jobb efter skolans slut var hos mjölnaren Erik Karlsson i Koppekull. Där fick jag kapa och stapla bräddor och om lördagarna malde vi mjöl. Fredagarna blev alla arbetarna bjudna på mat av mjölnarens mor Manda, det var väl tilltaget, riktig fest. Jag tjänade 50 kr i veckan. Vid 15 års ålder köpte jag mig en ny moped hos Gunnar Sjöblom. Började på Emmaboda mattfabrik 1959. Jag åkte med Bengt Olofsson från Sibbahult, men köpte mig sedermera en motorcykel, Guld-pilen, på Liljas. Jag kom alltid in gratis i Skytteparken, för min farbror Erik Forsell tog emot biljetter där. Någon glädje skulle man väl ha av släkten.

Utanför vår bungalow på Maldiverna.

Skaffade lägenhet ihop med tre arbetskamrater i Emmaboda 1960. Jag tog mitt körkort 1963. Far min tog sitt körkort året därpå och köpte därefter en ny ljusblå folkasnurra hos Arne Jonsson.

Jag ryckte in i lumpen på I:11 i Växjö 1964, samma år som jag förlovade mig med Ginger Börjesson från Emmaboda. Vi gifte oss i Kalmar slottskyrka påskan 1966. Min systers man hade flygcertifikat. 1967 flög de till Kolmårdens djurpark med några kompisar, men överraskades av ett oväder på hemfärden.

Planet störtade och alla fem ombord omkom. Stor sorg. Vår son Mattias föddes 1968 och vår dotter Malin 1971.

Jag började jobba på Flygt 1973, samma år som vi byggde vårt hus, med hjälp av Karl-Erik Elofsson Långasjö, Harald Tobiasson Emmaboda och lärlingen Bo Sunesson Harebo. Jag har varit Flygt trogen tills jag blev erbjuden avtalspension vid 60 års ålder 2004. Vi har gjort en hel del resor, somliga något längre t ex Västindien (Tobago), Maldiverna ett par gånger, samt Thailand.

Men när min hustru och jag går c:a 8 km i Lindehultskogen, så gott som varje dag året om, följer naturens skiftningar, plockar bär och svamp till husbehov, då är det livskvalitet med lyxstämpel för oss.

Berne Kallenberg